

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 အမရပူရမြို့၌ဟောကြားဆုံးမတော်မူသောတရားတော်

ကိုယ့်အရေးကို ထည့်စဉ်းစားပါ

၂၁၄

ဟောကြားသည့်နေ့
 (၁၆ - ၇ - ၁၉၆၂)

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့၌ဟောကြားသောတရားတော်

ကိုယ့်အရေးကိုထည့်စဉ်းစားပါ

ဟောကြားသည့်နေ့
(၁၆. ၇. ၁၉၆၂)

အရေးကြီးတဲ့အချက်ကို ပြောလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေ
သေချာချာမှတ်ကြပါ။ . . (မှန်ပါ)။

သေမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းပဲ

အရေးကြီးတဲ့အချက်က ဘာပါလိမ့်မတုံးဆိုလို့ရှိရင် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ သေမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်အထဲမှာ မပါပါဘူး . . . (မှန်ပါ)။ မပါတော့ သေမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းပဲ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ . . . (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ အနေမှာကောင်းသော်လဲ အသေမှာ မကောင် လို့ရှိရင် သံသရာထဲမှာဖြင့် အပါယ်လေးပါး တည်းဟူသော ကောက်ထဲကျကြလိမ့်မယ် . . . (မှန်ပါ)။ အဲဒီ အပါယ်လေးပါးချောက်ထဲကျမှုကို ဘုန်းကြီးများက အင်မတန်မှ စိုးရိမ်တဲ့အတွက် ဒီဒကာဒကာမတွေကို သေခါနီး၌ ဒုက္ခမဖြစ်ရအောင် ယခုကတင်ကြံပြီး ဘာကွယ် ကြပါဆိုတာ တိုက်တွန်းတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့်တိုက်တွန်းရပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာ ဒကာမတွေက အမေးထုတ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဘဝမှာဖြင့် ဒီခန္ဓာတွေစွန့်ရမယ့် ဝေဒနာတွေရောက်လာပြီဆိုမှဖြင့် ဩော် ဒီဘဝ ဒီခန္ဓာစွန့်ရတော့မှာပဲ ဒီဝေဒနာတွေရောက်လာပြီ ဆို လို့ရှိရင် ဒီဘဝခန္ဓာမစွန့်ခင် ဟိုဘဝခန္ဓာရဖို့ နိမိတ်တွေမြင် လာတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဟိုဘဝခန္ဓာရဖို့ နိမိတ်တွေမြင်လာတယ်။ ယခုလို သားရေးသမီးရေးစီးပွားရေးနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ က အချိန်ကုန်နေကြမယ်။ ကိယ့်အရေးဘယ်အရေးမှန်းမသိ၊

ဒါနိယောဝေတေကု သာမေတေသမီးတေက မွေးဖွား၊ ဒီလိုအ
 နေတွေသာကြီးနေကြမယ်ဆိုရင် ကိုယ့်အရေးမပါဘူးလို့လဲ
 မှတ်လိုက်ပါဦး... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်အရေးမပါလို့ရှိရင် ဘယ်လိုများဖြစ်တတ်ပါ
 လိမ့်မလဲလို့ဆိုတော့ သေမှပြောနေရင်အပိုပဲ၊ မသေခင် သိ
 ထားမှ ပြင်ဖို့ဆင်ဖို့အရေးဟာ ဒကာဒကာမတွေလုပ်နိုင်ပါ
 တယ်ဆိုတာ မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ)။

သေခါနီး ဘယ်လိုဖြစ်တတ်သတုံး

အဲဒီတော့ သေခါနီးမှ ဘယ်လိုဖြစ်တတ်သတုံးလို့
 မေးလို့ ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ်ကမျက်လုံးလဲ မမှိတ်ရသေး၊ ဒီဘဝ
 စုတိ စိတ်လဲမကျသေးတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်ကသားရေးသမီးရေး
 စီးဖွားရေးနဲ့ အချိန်ကုန်ပြီးသကာလ ကိုယ့်အရေးမပါတဲ့
 ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ လုပ်နေတဲ့အလုပ်ကတဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ
 အလုပ်တွေလုပ်နေတော့ သေခါနီးကျလာတော့ ဒကာ
 ဒကာမတို့ ခွေးနက်ကြီးတွေစသည်ကိုမြင်ရမယ်... (မှန်ပါ)။
 တချို့ကတော့လဲ ငရဲအိုးတို့၊ ငရဲမီးတို့၊ ငရဲမီးလျှံ တို့မြင်
 ရပါတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒါက ငရဲသွားမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်...
 (မှန်ပါ)။ တချို့ကျတော့ တောင်တွေ၊ ချောက်တွေ၊ တော
 ကြီးတွေ မြင်ရတယ်။ အဲဒီကျတော့ ပြိတ္တာဘုံသွားမယ့်
 ပုဂ္ဂိုလ်... (မှန်ပါ)။

မသေခင်က ကိုယ်သွားရမယ့်လမ်းမြင်တယ်

ဒါက အားလုံးဒကာဒကာမတွေ မှတ်ကြစမ်းပါ။
မသေခင်က ကိုယ်သွားရမယ့်လမ်းကို ကိုယ်မြင်နေ
တယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီလိုအချိန်ကျတော့ ကိုယ့်စိတ်ထဲတယ့်နှယ်ဖြစ်
လာသတုံးဆိုတော့ သေရမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်က အနေမှားကြောင့်
အသေမှားဖြစ် ရပါပေါ့လားဆိုပြီး ဝမ်းနည်းပြီးသကာလ
မျက်စိနှစ်ခုက ဒကာဒကာမတို့ မျက်ရည်တွေထွက်ပြီး ခေါင်း
အုံးပေါ်စီးကျလာတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတွေက ရောဂါကြောင့်လို့ ထင်ကြ
ပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။ ရောဂါကြောင့်မဟုတ်ပါဘူး၊
သူ့မြင်ရတာ သူ့မှားလဲပြောလို့ကမဖြစ်၊ ငါသွားရမယ့်လမ်းက
လမ်းဆိုးလမ်းကြမ်းကြီးပဲ ဆိုတာသိတယ်... (မှန်ပါ)။

လမ်းဆိုးလမ်းကြမ်းကြီးဆိုတာ သိပြီးသကာလ
လာတော့ ဪ သားရေးသမီးရေးစီးပွားရေးနဲ့ ကိုယ့်အရေး
မပါဘဲနဲ့ အချိန်ဖြုန်းခဲ့ရတဲ့အဖြစ်ကဖြင့် ငါ့မှာဖြင့် နေခြင်းဆိုး
နေခဲ့လို့ သေခြင်းဆိုးလမ်းဖြင့်မြင်ရပါပေါ့ကလား ဆိုပြီး
သကာလ ဝမ်းနည်းတယ်... (မှန်ပါ)။ အယ်လောက်
ကြောက်စရာ ကောင်းသတုံး... (ကောင်းပါတယ်)။

ဒီနားမှာ သားလင်ခင်ပွန်းတွေက အနီးမှာ ဆေးတွေ
ဝါးတွေနဲ့ အမျိုးလို အနံ့နံ့ ရှိငြားသော်လဲ ဆေးတားမရတဲ့

အချိန် ရောက်ပါပြီ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်အချိန်ရောက်လာပါလိမ့်... (ဆေးတားမရတဲ့
အချိန်ရောက်လာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ကျိုးနည်းပေါ့

ဆေးတားမရတဲ့ အချိန် ရောက်လာတော့မှ
ဝမ်းနည်းလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်းကဖြင့် ကယ်မယ့်သူလဲမရှိ၊ ယူ
မယ့်သူလဲမရှိ၊ မြင်ရတဲ့နိမိတ်တွေကလဲ အပါယ်လေးပါး
သွားရမယ့်နိမိတ်တွေ ဖြစ်နေတော့၊ ဪ... သားလင်
ခင်ပွန်းတွေကလဲ ဘာမှမတတ်နိုင်၊ ပြောချိန်က လဲမရ၊
ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ်ကျိုးကြီးဖြင့် လှလှကြီးနည်းပေါ့ဆိုပြီး
မျက်ရည်ကျတယ်... (မှန်ပါ)။ ဘယ်လောက်ကြောက်စရာ
ကောင်းသတဲ့... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်အရေးကမပါတော့ခက်တယ်

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့၊ ဒကာဒကာမတွေ ပြောရပါ
တယ်၊ ဒကာဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့၏သားရေးသမီးရေးစီးပွား
ရေးဟာ မလုပ်၊ ဖြစ်လို့လုပ်နေတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ကတော့
ပြောတာပဲ၊ ကိုယ့်အရေးကမပါတော့ ခက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်အရေးမပါတော့... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။
ဒကာဒကာမတို့ သူများအရေးကြီးတာနဲ့ ကိုယ့်အရေး

ချို့ယွင်းချက်ဟာဖြင့် အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်... (မှန်ပါ)။

သူများအရေးကြီးနေတာနဲ့... (ကိုယ့်အရေးချို့ယွင်းချက် ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

၆၈၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ နတ်သီတင်းကျွတ်နေ့

ကိုယ့်အရေး ထည့်စဉ်းစားပါ

ကိုယ့်အရေးချို့ယွင်းချက်ရှိတာသည် ဒကာဒကာမတွေ အလွန်တရာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့သည် အမြင်ကျယ်ကျယ်နဲ့ ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်အရေးကလေးများ ထည့်စဉ်းစားပါဦးလားဆိုတာပြောရပါတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ မပြောထိုက်ဘူးလား... (ပြောထိုက်ပါတယ်)။

ဖော်ပြမယ့်သူမရှိလို့ ရှိရင် လူဆိုတာဒီလိုပဲ သားရေးသမီးရေးစီးပွားရေးလုပ်ပါတယ်ဆိုပြီး သကာလ ဒါနဲ့ သာလျှင် စိတ်ထဲမှာ ပေးတန်တာပေးလို့ လှူတန်တာလှူလို့ ဆိုကျေနပ်လို့။ ဒါလောက်နဲ့ ကျေနပ်စရာ တစ်ကွက်မှ မရှိသေးပါဘူး... (မှန်ပါ)။ ဒါတွေက အပါယ်လေးပါးတံခါး ပိတ်နိုင်တာမှ မဟုတ်ပဲ... (မှန်ပါ)။ အပါယ်လေးပါးတံခါး ပိတ်မှာက ဘုန်းကြီးဟောလတ္တံ့ ပြောလတ္တံ့ ဖြစ်တဲ့ တရားသာလျှင် အပါယ်လေးပါးတံခါးပိတ်ပြီး အားထုတ်တဲ့တရားကမှ ပိတ်နိုင်တာ ဖြစ်နေတော့ အားကိုးလွဲထားတာ

ဆရာကလဲမရှိတော့ပြင်ပေးမည့်လူကလဲမရှိ။ ကိုယ့်အရေး
 အယုတ္တာကကြီးတယ်ဆိုတာလဲ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကမသိတော့
 ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ၌ မျက်ရည်ကြီးငယ်ကျပြီး
 ကာလ သေသွားရမည့်အဖြစ်ဟာဖြင့် ဘုန်းကြီးများက
 လွန်ပဲစိုးရိမ်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ဓမ္မသာအားကိုးစရာရှိတယ် (၂၀၃၅) ...

သေသေချာချာနားထောင်၊ ဒီဥစ္စာမြတ်စွာဘုရား
 သည် အကြိမ်ပေါင်း(၁၇၉၂)ကြိမ် မင်းတို့ဝိပဿနာဖြင့်
 လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။ မလုပ်လို့ရှိရင် သေခါနီး
 မျက်ရည်ကြီးငယ်ကျပြီး အကြောအခြင်တွေဆွဲပြီးသကာလ
 ကယ်ပါယူပါ တစာစာနဲ့ လောကမှာ ကယ်နိုင်တာ
 တစ်ဦးမှမရှိဘူး။ ဓမ္မသာလျှင် အားကိုးစရာရှိတယ်ကွ
 ဆိုပြီးဟောတော်မူတာက တစ်ကြောင်း၊ ခင်ဗျားတို့
 ကိုယ်တိုင်တွေ့ရကြုံရမှာကတစ်ကြောင်း ဖြစ်နေတော့
 ဘုန်းကြီးများက ခြေ... ဒီဒကာဒကာမတွေ ငါမှ
 မကယ်ဘူးလို့ရှိရင်လဲ ကိုယ်ကျိုးလှလှကြီးနည်းတော့မှာပဲ။
 သူတို့ရပ်ရေးရွာရေးစကားသာတတ်သဟာ ကိုယ်
 အရေးကိုယ်နားမလည်ဘူးဟု ဆိုပြီး တရားဓမ္မ
 ပြောနေပါတယ်... (မှန်ပါ)။ မပြောထိုက်ဘူးလား
 ... (ပြောထိုက်ပါတယ်)။

မျက်ရည်တွေကျလာတယ်

ဒီလိုသနားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့မှ မတွေ့တော့ဘူးဆိုလို့ရှိရင် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေမှာဖြင့် မျက်ရည်ကြီးငယ်ကျပြီး မဲ့ရှုံးပြီးသကာလ သားကလဲမကယ်နိုင်၊ သမီးကလဲမကယ်နိုင်၊ ဆေးကလဲမကယ်နိုင်၊ ရှာထားတဲ့ပစ္စည်းကလဲမကယ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေရောက်ပြီး မျက်ရည်တွေက ပူပြီးကျလာ တယ်... (မှန်ပါ)၊ အကြောအခြင်တွေကလဲ တောင်ရမ်း မြောက်ဆွဲနဲ့၊ ဩော်... ငါအနေဆိုးနေခဲ့လို့၊ အသေဆိုး ဖြင့်သေခဲ့ပေါ့ဟု ဆိုပြီးသကာလ ဒကာဒကာမတို့ ဖတ်ခနဲဆို ပါးစပ်ကလေး ဖွင့်ပြီး လေထွက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)၊ ထွက်သည့်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း အပါယ်ရောက် ငရဲတိုးထဲရောက်သွားတာပဲ... (မှန်ပါ)၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ် မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်လဲ ဆိုင်ရာတိရစ္ဆာန်ဘဝ ရောက်သွားတော့ တာပဲ... (မှန်ပါ)။

အမျှဝေလို့ ကောရောက်ပါ့မလား

ကိုင်း... ဒကာဒကာမတို့ အမျှဝေလို့ ကော ရောက်ပါ့မလား... (မရောက်ပါဘူး)။

ဩော်... ဝါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဒီအ တိုင်းနဲ့ ဒီအမျိုးနဲ့ ဒီလိုသာနေကြတော့မယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ်ကျိုးဖြင့် လှလှကြီးနည်းကြတော့မယ်ဆိုတာ သေသေ

ချာချာမှတ်ပါ. . . (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာအလုပ်သာအားထားရာ

ဒါဖြင့် ဘယ်ဟာသာလျှင်ကယ်မယ့်သူ ယူမယ့်သူရှိပါလိမ့်မလဲဆိုတော့. . . ကိုယ့်သန္တာန်ဖြစ်တဲ့ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ဖြတ်တဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်သာလျှင် ခိုကိုးရာအားထားရာ ရှိတော့တယ်ဆိုတာ ယနေ့ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ. . . (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ကိုယ်ဖြတ်တဲ့ ဝိပဿနာနဲ့၊ လောကုတ္တရာမဂ်သာလျှင် ခိုကိုးရာရှိပါတော့တယ်. . . (မှန်ပါ)။ သိပ် ဆိုးဝါးပါလား. . . (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာဒကာမတွေကလဲ ဒီအလုပ်သာလျှင် အားကိုးရာရှိတော့တယ်ဆိုတာ မယူဘဲနဲ့တို့မနက်ကလေး ဆွမ်းလောင်းနေတာ ကလေးဟာလဲ ကိုယ့်အကျိုးပဲလေ. . . ။ သင်္ကန်းကလေးဝါဆိုဦး ဆရာသမားဆီလာလာကပ်ကြတာလဲ ကိုယ့်အရေးပဲကွ။ ဒါလောက်များနဲ့တော့ အပါယ်သွားမယ့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က ကမ္မဘဝ ပစ္စယာ ဇာတိ. . . ဆိုတာကို တားလို့မလွယ်လှပါ. . . (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ ပဓာနလုပ်ဝန်းကိုလိုသေးတယ်ဆိုတဲ့ ခြွင်းချက်သိကြပလား. . . (သိပါပြီ)။

လောကုတ္တရာမဂ်ကူးကြပါ။ (၁၆၆)

ဒါဖြင့် ဘာနဲ့ကားလို့ ကိုယ့်အရေးကိုယ် ကယ်ကြ
မယ်ဆိုတာဖြင့် ဖိစည်းနာလမ်းကနေပြီး လောကုတ္တရာမဂ်
ကူးကြပါဆိုတာ တရားမဟောမိရဲ့ အဖို့ ကာလ၌ ဘုန်းကြီး
တို့ ဒီကာဒကာမတွေ သွန်သင်ဆုံးမပါတယ်ဆိုတာ၊ ငါ
ကော့ဝင်းကောင်းသတောကျဖို့ ကောင်းပါပြီ
(ကျွမ်းကျင်သူများ)။

(၁၆၇)

တစ်ခါကလေးဥပုသ်ခဏ်တယ်

တစ်ခါကလေး ဥပုသ်ကလေးစောင့်ကြ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တန်းလိုက်တာက ကမ္ဘာဝပစ္စယာဇာတိဆိုတဲ့ဥစ္စာက အစီနေ
ကာယကံ ဝေီကံပေါင်းဘယ်လောက်ပါလိမ့်။ (မရေ
မတွက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။ မရေတွက်နိုင်တော့ ခင်ဗျားတို့၊
သားကြီးမှရှင်ဖြူဖို့၊ မစွည်းအင်မတန်ပိုမူ ကျောင်းဆောက်
ဖို့လို့ ဆိုတာတွေက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အရေအတွက်နဲ့ဘယ်လို
နှိုင်းကြမတုံးမေးရင် ဘယ်နှယ်ပြောပါမလဲ။ နှိုင်းလို့ ရပါ
မလား... (မရပါဘူး)။ ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ ဟိုဘက်က
ရေစီးသန်ပြီးသကာလ ဒီဘက်ကတားဆီးတာက ဖြစ်
လောက်ပါရဲ့လား... (မဖြစ်လောက်ပါဘူး)။

လို့သေးတယ်

(၁၆၈)

မဖြစ်လောက်သေးတော့ ငါဖြင့်တော်လောက်ပြီကွာ၊

ဘာမှလိုလေသေးတယ်မရှိပါဘူး။ လူ့ဖူးတန်းဖူးကာ
 တွေများလေပေါ့။ သေပျော်ပေါ့ဆိုတဲ့စကားတွေဖြင့်
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ဝေဖန်တဲ့အခါကျတော့မှ ဒကာဒကာမတွေ
 လိုသေးတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာတယ်။ (ပေါ်ပါတယ်
 ဘုရား)။ အဲဒီတော့ ဒီမှာစဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဒကာဒကာမတို့
 ခင်ဗျားတို့နေကြထိုင်ကြတာက သားရေးသမီးရေးစီးပွားရေး
 သာသိတယ်နော်... (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်ခန္ဓာဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့
 ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိမိရဲ့လား... (မသိပါဘူး)။ မသိတော့
 မိုးလင်းလာရင် အဝိဇ္ဇာ လုပ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။
 မိုးလင်းလာရင်ဘာလုပ်ကြသလဲ... (အဝိဇ္ဇာလုပ်ပါတယ်)။

ကိလေသဝဋ်ကြီးစားနေတယ်

ပြီးတော့... ဟိုသွားဒီသွားဆိုတာက ကာယတံ၊ ဟို
 ပြောဒီပြောဆိုတာက ဝစီလံ... (မှန်ပါ)။ ဟော... မိုးလင်း
 လာလို့ရှိရင် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဖြစ်ပါပြီ... (မှန်ပါ)။
 ဒီမြားဦးကလေး ကြည့်လိုက်တော့မှ ကိလေသဝဋ်နဲ့ ကမ္မဝဋ်
 ကြီးစားနေတာပဲကွတဲ့... (မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပလား...
 (ပေါ်ပါပြီ)။

ဪ... ကိုယ့်ဝဋ်ကျွတ်ဖို့ အလုပ်မလုပ်ဘဲနဲ့
 ဝဋ်တွေ ပဲလျှောက်ပြီးလုပ်နေတော့ ဘုန်းကြီးတို့ဒကာ

ဒကာမတွေ အတွက်ဟာဖြင့် ဘယ်နည်းနဲ့မှ တင်းတိမ် နိုင်လောက်အောင် တော်ပဟ၊ တို့ဒကာဒကာမတွေတော် ပဟဆိုတဲ့စကား သုံးကိုမသုံးနိုင်ဘူး... (မှန်လှပါ)။

မနက်မိုးလင်းလာတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဖြစ်ပျက် နေတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာလို့သိပါရဲ့လား.. (မသိပါဘူး)။ မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ မသိတော့မသိသလိုပဲ သားပြောလိုက် သမီး ပြောလိုက် ဘယ်သူဘယ်သွားလိုက်ဟဲ့ ဘယ်သူဘယ် ရောင်းချေဟဲ့၊ ဘယ်သူဘယ်ကိုဝယ်... ဟဲ့ ဆိုတဲ့ ဝစီကံတွေကကော မနက်မိုးလင်း မသုံးရဘူးလား... (သုံးရပါတယ်)။ ကာယကံနဲ့ပဲ ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်ကိုယ် တိုင်သွားရတဲ့ အလုပ်တွေကော မရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ်)။ ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ... (သင်္ခါရာပါဘုရား)။

ကောင်းတဲ့အလုပ်ပါကြရဲ့လား

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတွေသာ မနက်မိုးလင်းရင် မိုးမွန်နေတော့တယ်... (မှန်ပါ) ကောင်းတဲ့အလုပ်ပါပါရဲ့ လား... (မပါပါဘူး) သစ္စာမသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ မသိလို့ ကာယကံ ဝစီကံနဲ့ ပြောတာက... (သင်္ခါရပါ)။

သင်္ခါရဆိုတော့ ဒကာဒကာမတွေမှာ မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ ကာယကံ ဝစီကံဆိုတဲ့ သင်္ခါရ၊ ဒီကာယကံ ဝစီကံကလဲ အရောင်းအဝယ်သွားဟဲ့၊ ဝါနေကောင်းရင်

ငါသွားမဟဲ့ မင်းသွားရင်သွား မသွားလို့ရှိရင် ငါပဲသွားမဟ၊
ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ပြောတာက ဝစီကံ၊ သွားတာက ကာယကံ
... (မှန်ပါ)၊ ဒါသံညင်သီသွားလား မသီသွားလား...
(မသီသွားပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာ ကာယကံ ဝစီကံပြု
လုပ်တာက... (သင်္ခါရ ပါဘုရား)။

မိုးလင်းမှာပဲဘုန်းကြီးစိုးရိမ်တယ်

သင်္ခါရဆိုတော့ ဒကာဒကာမတွေ ဪ...
မိုးလင်းမှာပဲ ဘုန်းကြီးစိုးရိမ်တယ်... (မှန်ပါ)၊ မိုးလင်းရင်ဖြင့်
ဒီနှစ်ခုအုပ်ချုပ်ချေရဲ့... (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ အုပ်ချုပ်
ချေရဲ့ဆိုတာ ငြင်းဖို့များလိုသေးသလား... (မလိုပါဘူး)။

သိပ်ဆိုးဝါးပါလား... ဆရာကောင်းသမားကောင်း
မတွေ့ပြီဆိုမှဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ဒကာဒကာမတွေ မိုးလင်း
လာရင် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရလုပ်ပါပြီ... (မှန်ပါ)။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရအလုပ်နဲ့ အချိန်ကုန်ပြီးသကာလ
နေကြတော့ကို ဒီဘဝမှာဒီနေရာမှာ သေလိုက်တာပေါ့ဗျာ၊
အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့ အချိန်ကုန်ပြီး ဒီနေရာသေလိုက်တဲ့အခါ
ကျတော့ဆက်ပါပြီ။ ဘာသစ္စာတွေများ သူလုပ်ပါလိမ့်မတုံး
အကဲခတ်လိုက်... (သမုဒယသစ္စာတွေလုပ်ပါတယ်)။

သီလလောက်နဲ့မပြတ်နိုင်ဘူး

သမုဒယသစ္စာတွေပဲ သူလုပ်တယ်၊ ကျုပ်တော့

ကောင်းကောင်းဝယ်တာပါပဲ၊ ကောင်းကောင်းပြောတာပါပဲ၊
သီလတော့အပျက်မခံဘူးဆိုတဲ့ ဆင်ခြေတော့ ခင်ဗျားတို့
လဲကြမှာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဆင်ခြေလဲငြားသော်လဲ သီလ
လောက်က ခင်ဗျားတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုမဖြတ်နိုင်တော့
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ သမုဒယသစ္စာဖြစ်နေတယ်...
(မှန်ပါ)။ သမုဒယသစ္စာသွားဖြစ်နေတော့ ဒီဘဝ အဝိဇ္ဇာ
ပစ္စယာသင်္ခါရာနဲ့ သွားဖြစ်တော့ နောက်ဘဝကျလာတဲ့အခါ
ကျတော့၊ ဒီနေရာစုတေပြီး မြားကလေးဟာ ဟိုဘက်ဒီဘက်
ဆက်ပါပြီ၊ ဆက်တာကသူက သမုဒယသစ္စာလုပ်ခဲ့ပါတယ်
ဝိညာဏ်နာမ်ရုပ်သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာဆိုတာ ဘာ
သစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

ဪ ဒကာဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့နောက်ဘဝက
မိုးလင်းခဲ့တဲ့အဖြစ်ဟာဖြင့် ဒီဘဝဒုက္ခရောက်ပါပြီ... (မှန်ပါ)။
မြင်ကြပလား... (မြင်ပါပြီ)။ တယ်ကြောက်စရာကောင်းပါ
လား... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ကျုပ်ဟာတဲ့ကောင်းသောရောင်းခြင်း၊ ကောင်းသော
ဝယ် ခြင်းနဲ့ပဲ သားသမီးများလဲ ဒီလိုပဲ မင်းတို့ကောင်းကောင်း
ဝယ်ကြကွာ၊ ကောင်းကောင်းရောင်းကြကွလို့ ကျုပ်ကောင်း
ကောင်းသင်တာပါပဲ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လဲ ဒီအတိုင်းလုပ်
တာပါပဲ ဆိုငြားသော်လဲ ဝစီကံ သမုဒယသစ္စာသွား
ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။ မဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်)။

သစ္စာသိပြီးသူပြောတာလား၊ သစ္စာသိမှုပါပါရဲ့လား
 . . . (မပါပါဘူး)၊ မပါလို့ရှိရင် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ . . . (သင်္ခါရာ
 ပါဘုရား)၊ ဘာသစ္စာပါလိမ့် . . . (သမုဒယသစ္စာပါ)။

မိုးလင်းရင်ဘယ်သစ္စာအရင်လာမယ်

ဪ . . . ဒကာဒကာမတို့ မိုးလင်းရင် ဘယ်သစ္စာက
 အရင်လာပါလိမ့် . . . (သမုဒယသစ္စာအရင်လာပါတယ်)
 ဒုက္ခမှ ရောက်ပါ့မလား . . . (ရောက်ပါတယ်)၊ သိပ်ကြောက်
 စရာကောင်းပါလား . . . (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးတို့ပြောဖို့ အရေးဟာ
 ကဖြင့် ဒီအရေးအင်မတန်ကြီးတော့တယ်ဆိုတာ မပေါ်လာ
 သေးဘူးလား . . . (ပေါ်လာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် မောင်ဘသော်တို့လူစုတွေ ဒီဘက်က ဒကာ
 ဒကာမတွေ ဪ . . . တို့မိုးလင်းရင်ဖြင့် မသိတဲ့အဝိဇ္ဇာနဲ့
 ပြုပြင်တဲ့ ကာယကံ ဝစီကံ လုပ်ရပြောရဆိုရတဲ့ သင်္ခါရာအလုပ်
 ဟာဖြင့် ဒါတို့အလုပ်ပဲဆိုတဲ့ဥပုသ်ဖြင့် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား
 ပြီးသကာလနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြင့် ဒီသစ္စာမှတစ်ပါး ဘာသစ္စာမှ
 မရှိဘူး . . . (မှန်ပါ)၊ ဘာသစ္စာပါလိမ့် . . . (သမုဒယသစ္စာပါ)။

မိုးလင်းရင်သမုဒယသစ္စာ

သနားစရာကောင်းလို့ ကံတာ ဘုန်းကြီးတို့

ဒကာဒကာမတွေ မိုးလင်းရင် သမုဒယသ ဘနေ
 ... (မှန်ပါ)။ ကဲ စုတေမနေ သေလွန်တော့ ဘာသစ္စာ
 ရသတုံး ... (ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်)။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ
 ဒုက္ခသစ္စာရပါပြီတဲ့ ဒကာဒကာမတို့ ဘယ်လောက်ကြောက်
 စရာကောင်းသတုံး... (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)။
 ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

နောက်ဘဝက မိုးလင်းတဲ့အခါ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့
 မိုးလင်းခဲ့ကြတယ်။ ဒီအတိုင်းအသက်ရှည်သွားတော့
 သက်ဆိုးရှည်ဟေ့။ သမုဒယသစ္စာနဲ့ရှည်တာကွ... (မှန်ပါ)။
 သက်ဆိုးရှည်မှဟုတ်ကြရဲ့လား... (ဟုတ်ပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ချင်းပြောနေတော့ ခင်ဗျားက
 တော်တယ်။ အကြံအစည်ကလဲကောင်းတယ်။ ပြောရေး
 ဆိုရေးကလဲ လိမ္မာရေးခြားရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်ခင်ဗျား
 အကြောင်းတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ ဖြင့် ပြောလို့ပဲမဆုံးပါဘူးတဲ့။
 မိုးလင်းလာတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားပြောပုံ ဆိုပုံ ခင်ဗျားကြံစည်ပုံ
 ခင်ဗျားသွားလာပုံတွေကြည့်ရတာဖြင့် သီလလဲလုံခြုံ
 နေတဲ့အတွက် ကျုပ်ဖြင့်ချီးမွမ်းပါတယ်လို့ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က
 မြောက်ထားတယ်... (မှန်ပါ)။ သူကဘာသစ္စာလုပ်
 နေသတုံး... (သမုဒယသစ္စာလုပ်နေပါတယ်)။

နှုတ်ခမ်းပဲ့ချင်းမီးမှုတ်နေတယ်

ကဲ ခင်ဗျားတို့ချင်း နှုတ်ခမ်းပဲ့ချင်း မီးမှုတ်နေတဲ့အလုပ်

ကဖြင့် ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ... (ကောင်းပါ
တယ်) ပေါ်ကြပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

နှုတ်ခမ်းပဲ့ချင်း မီးမှုတ်တယ်ဆိုတော့ ဒကာ
ဒကာမတွေက အခံခက်နေတယ်၊ အခံခက်နေတဲ့အခါကျ
လို့ရှိရင် မဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ ဘုန်းကြီးက တန်ဆာဆင်
ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဘုရားဒေသနာ တော်ကလာတာ
တွေ ပြောနေရတော့ သစ္စာမသိဘဲနဲ့ ကာယကံ ဝစီကံတွေ
လုပ်နေလို့ရှိရင် သမုဒယသစ္စာမှတစ်ပါး ဘာမှမဟော
နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဘာသစ္စာတွေများ မိုးလင်းတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်
ခင်ဗျားတို့ ကြိုးစားကြပါလိမ့်မတုံးဆိုတာ မပေါ်သေးဘူး
လား... (ပေါ်ပါပြီ)၊ ဘာသစ္စာတုံး... (သမုဒယ
သစ္စာပါ)။

သမုဒယသစ္စာဆိုတာသည် ဒကာဒကာမတို့
ဒုက္ခသစ္စာမှတစ်ပါး အခြားမပေးပါဘူး... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြ
ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

သမုဒယသစ္စာဆိုတာ ဘာပါလိမ့်... (ဒုက္ခ
သစ္စာကို အကျိုးပေးတာပါ)။

ဒုက္ခသစ္စာပဲအကျိုးပေးတယ်

ဒုက္ခသစ္စာပဲ အကျိုးပေးရမယ်ဆိုတာ ကောဒီနေရာ

မှာ သေတဲ့အခါကျတော့ ကောဒီဝိညာဏ်နာမရုပ် သဠာယတန
ဖဿ ဝေဒနာဆိုတာ တိရစ္ဆာန်မှာလဲရှိတာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ငရဲ
ပြိတ္တာ စသည်မှာကော... (ရှိပါတယ်)။

ကဲ ဒီနေရာမှာသေတော့မယ်ဆိုတော့ ဒီတိရစ္ဆာန်
ဘုံကြီး ခုက္ခကြီးသွားဖြစ်တာကိုး... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် မျက်ရည်မှ
ကျပါ့မလား... (ကျပါတယ်)။

ဪ... ငါသွားရမှာ သားရေးသမီးရေးစီးပွားရေးနဲ့
သူတို့လိမ္မာယဉ်ကျေးရေးနဲ့ ငါအိုခြင်းဆိုးလာခဲ့၊ သစ္စာ
သိတဲ့ဉာဏ် မရဘဲနဲ့ ငါသေပွဲဝင်ရတော့ ဒီနေရာမှာ မျက်ရည်
ကျတဲ့ နေရာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒီနေရာဘာပါလိမ့်... (မျက်ရည်ကျတဲ့နေရာပါ)၊
မျက်ရည်ကျတဲ့နေရာဆိုတာ ဒကာဒကာမတွေ သိကြပြီ...
(သိကြပါပြီ)။

ဆရာကောင်းရှာကြ

ဪ... ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ့်အဆိုး
ကိုယ်မြင်အောင် မနည်းဖော်ပြနေရတယ်... (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်
အဆိုးကိုယ် မြင်အောင်မနည်းဖော်ပြနေရတယ်ဆိုတော့
ဒါကြောင့်ဆရာသမား ကောင်းရှာကြ မရှာလို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ့်
ဟာနဲ့ကိုယ်ဟုတ်နေလိမ့်မယ် ဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား
... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အခုတော့ဖြင့် ဆရာကောင်းသမားကောင်းလဲတွေ့
ကိုယ့်အရေးလဲ မဟုတ်မှန်းသိတော့ ကိုယ့်ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာ
ကိုယ်မသိသ၍ဖြင့် ဘယ်တော့မှ အဝိဇ္ဇာမချုပ်နိုင်ဘူး၊ ဘယ်
အခါကာလမှ သင်္ခါရမချုပ်ဘူး၊ ချုပ်နိုင်ပါ့မလား . . .
(မချုပ်နိုင်ပါဘူး)။

မချုပ်နိုင်ဘူးဆိုကတည်းက ဒီနေရာမှာ ဘာကျသတဲ့
(မျက်ရည်ကျပါတယ်)၊ မျက်ရည်ကျပြီး ဟောဒီမှာ အပါယ်
ခန္ဓာကြီး သွားပြီးရတယ် . . . (မှန်ပါ)၊ သေတဲ့ဒီဘက်မှာ
ဒုက္ခသစ္စာခန္ဓာကြီးသွား ရတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ကဲ . . . ဒီထဲမှာ အဲဒီလိုနေရာမျိုး ဖြစ်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
တော့ မပါပေဘူးလို့ တရားတစ်ပွဲလုံးဖြေမှာပါပဲ . . . (မှန်ပါ)၊
ဖြစ်ချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါကြရဲ့လား . . . (မပါပါဘူး)၊ မပါပေမယ့်
လဲ လုပ်နေတာက မနက်မိုးလင်းရင် သစ္စာသိရဲ့လား . . .
(မသိပါဘူး)၊ ခန္ဓာဖြစ်ပျက်တွေ့သိရဲ့လား . . . (မသိပါဘူး)၊
ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာကိုး . . . (မှန်ပါ)၊ ဒါသိရဲ့လား
. . . (မသိပါဘူး)။

မသိတော့ ကိုယ်တိုင်သွားလို့ ကိုယ်တိုင်ပြောလို့
ဆိုတာ ဘာတွေပါလိမ့် . . . (သင်္ခါရတွေပါဘုရား)၊ ကာယကံ
ဝစီကံဆိုတဲ့ သင်္ခါရ . . . (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပြီလား . . . (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကဲ . . . သေခါနီးကျတော့ ဒီအလုပ်နှစ်ခုနဲ့ပဲ အချိန်
ကုန်ခဲ့တဲ့အခါကျတော့ ဒီနေရာကဘာကျသတဲ့တုံး . . .

(မျက်ရည်ကျပါတယ်) စပ်တော့မယ်၊ အပါယ်ခန္ဓာနဲ့လူနဲ့
စပ်တော့မယ်... (မှန်ပါ) ဒီဘက်က လူ သမုဒယသစ္စာ၊
ဒီဘက်က အပါယ်ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာ... (မှန်ပါ)။

ပြင်ချိန်ရှိတုန်းပြင်ကြ

ကိုင်း... ဒကာဒကာမတို့ ဒီလိုပဲနေကြတော့မလား၊
ပြင်ချိန် ဘင်ချိန်ရှိတုန်းပြင်မလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းတော့
ထွက်လာပြီ... (ပြင်ရမှာပါဘုရား)။

ပြင်ရမှာကလဲ ဒကာဒကာမတို့နေပြီးသားကပြင်လို့
မရဘူး၊ ယခုအချိန်ကစပြီးပြင်မှ သင့်ရုံပဲရမယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒကာဒကာမတို့ ဒါခပ်သုတ်သုတ်ဟော
နေတာလားဆိုတော့ မနက်ဖြန်ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကအစိုးရ
ပါရဲ့လား... (မရပါဘူး)၊ မရဏမင်းလက်တွင်း
ခေါင်းစင်းပြီးဝင်ရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာလဲ ဖြစ်နိုင်တာပဲ
မဟုတ်လား... (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)၊ အဲဒီတော့ ယနေ့ပြင်
... (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတွေ ဘယ်လိုပါလိမ့်... (ယနေ့ပြင်
ရမှာပါ) ယနေ့ပြင်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပြီလား...
(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါတွေဟာဒုက္ခသစ္စာတွေ

ဪ... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ မနက်မိုးလင်းလို့

ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်ပြီးသကာလယားပြန်ပြီ နာပြန်ပြီ။ ဒါတွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာပါကလား။ ကျင်ကြီးစွန့်ချင်ပြန်လဲ ဒုက္ခသစ္စာပဲ... (မှန်ပါ)။ ကျင်ငယ်စွန့်ချင်တာကော... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

အဲဒီဒုက္ခကလေး အရင်မြင်ပြီးတော့ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ဒုက္ခကလေး ကိုယ်တိုင်သိပြီးတော့မှ ခင်ဗျားတို့မနေသာတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါကလေးဟာ သစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်ကလေးဟာ ဒကာဒကာမတို့ အကူအညီပေးတယ်... (မှန်ပါ)။ ခုနက်ကပြောခဲ့တဲ့နိမိတ်တွေ ခွေးနက်ကြီးတို့၊ ချောက်ကြီးတို့ဆိုတာ မမြင်ရဘဲ ဪ... သူသစ္စာသိသွားပြီဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မရဘူးလား... (ရပါတယ်)။

ထမင်းဆာလာတာဒုက္ခသစ္စာ

အေး... ဒါကြောင့် မနက်မိုးလင်းလို့ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့မှာ ဘုန်းကြီးသင်လွှတ်ပါမယ်၊ အိပ်ရာကညောင်းလို့ စောင်းပြန်လို့ရှိရင်လဲ ညောင်းတဲ့ဒုက္ခသစ္စာ၊ လှည့်ရမှုပင်ပန်းတဲ့ဒုက္ခသစ္စာ... (မှန်ပါ)။ လှည့်ထားတဲ့ နေရာမှာလဲ နောက် ဝပ်ညောင်းပြန်ရင် ဒုက္ခသစ္စာ... (မှန်လှပါ)။ ညောင်းလို့ပြင်ရတာကော... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ယားလို့ဖျောက်ရတာ... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ဖျပ်ဆိုအိပ်ရာကနိုးခါရှိသေးတယ် ကုဋီကျင်ငယ်အိမ်သွားရတာလဲ...

(ဒုက္ခသစ္စာ)။ ဆာလောင်မွတ်သိပ် လာတာကော...
(ဒုက္ခသစ္စာ)။

ခန္ဓာကြီးဟာဒုက္ခသစ္စာ

အဲဒါတွေအရင်တွေးပြီး၊ ဪ... ဒီခန္ဓာကြီးဟာ
ဒုက္ခသစ္စာအစစ်ကြီးပါလား။ ဖြစ်ပျက်အသာထားပါဦး
ဒါလောက်စပြီးတွေးပါဦး... (မှန်ပါတုရား)။ ဒါလောက်
စပြီးတွေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ ဪ... အိပ်ရာက
သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာမှတစ်ပါး ဘာမှ
ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ မပြပါကလား၊ ဒုက္ခပဲပြတယ်... (မှန်ပါ)။

မိုးလင်းလာရင် လာပြပါလိမ့်... (ဒုက္ခပဲပြပါတယ်
ဘုရား) ဒုက္ခပဲပြတယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား...
(သေချာပါတယ်)။

အဝိဇ္ဇာကဝိဇ္ဇာဖြစ်မယ်

အဲဒါတွေ ရှေ့ပိုင်းကထားပြီး မေးကြစမ်းပါ...
(မှန်ပါ)။ ဒါကလေးရှေ့ပိုင်းကထားပြီး မေးတဲ့အခါကျ
လို့ရှိရင်ဖြင့် သူသည် အဝိဇ္ဇာက ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်
... (မှန်ပါ)။

သွားတဲ့လာတဲ့အခါမှာ သွားမှန်းလာမှန်းသိ အင်း
ဒုက္ခရောက်လို့သွားရပြန်ပြီ ဒုက္ခရောက်လို့သွားရပြန်ပြီ

လို့သိကော့ အဝိဇ္ဇာချုပ်လို့ သင်္ခါရချုပ်ပါတယ်... (မှန်ပါ)
မချုပ်ဘူးလား... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါအကြမ်းသီနေနီ

ဒါကလေးလွေးဖို့ရာ ဆရာသမားက သင်လိုက်ပြ
လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒါအကြမ်းနော်... (မှန်ပါ)။ အကြမ်း
ကလေးတောင် တွေးမိတဲ့လူဟာ ရှာမှရှားလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့
ဥစ္စာဖြင့် ပြောဖို့မလိုပါဘူး... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

အကြမ်းကလေးတွေဖို့ရာတောင်... (ရှာမှရှားပါ
တယ်ဘုရား)။ ရှာမှရှားတယ်၊ ဒီနေ့အိပ်ရာထနောက်
ကျသွားသကဲ့ အလုပ်တွေဖင့်ကုန်ပါပေါ့လားဆိုပြီးသကာလ
အလုပ်ဘက်သာ လှည့်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ အလုပ်ဘက်
လှည့်သွားလေလေ မသိတဲ့ သဘောကြောင့် အလုပ်ဘက်
လှည့်သွားတဲ့ သင်္ခါရတွေမီလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်)။

ထိုကဲ့သို့လာပြီဆိုမှဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ဒကာဒကာမ
တွေသည် မျက်ရည်ကျမယ့်အလုပ်ကို လုပ်ပြီး... (မှန်ပါ
ဘုရား)။ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။
ကြောက်စရာကြီးပါကား... (မှန်ပါ)။

မတရားသဖြင့်နိုးလာမှာကြောက်စမယ်

ခင်ဗျားတို့ အိပ်ရာကနိုးမှာ ဘုန်းကြီးက

သိပ်ကြောက်တယ်... (မှန်ပါ)။ မတရားသဖြင့်နိုးလာ
မှာသိပ်ကြောက်ပါတယ်။ ဘာကြောက်ပါလိမ့်...
(မတရားသဖြင့်နိုးလာမှာ သိပ်ကြောက်ပါတယ်)။

မတရားသဖြင့်နိုးမှာ အင်မတန်ကြောက်တယ်
ဆိုတော့ တရားသဖြင့် နိုးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲရှာမှရှား... (မှန်ပါ)။
ဒီဆရာပြောလိုသော ဒီလိုနိုးပါမယ်ဆိုတာ သူတို့တာဝန်ခံရ
တာ... (မှန်ပါ)။ နဂိုက ဒီလိုကိုနိုးတတ်ပါရဲ့လားမေးတော့
မနိုးတတ်ပါဘူးဘုရား။ အိပ်ရတာ အိုက်လိုက်တာ ပူလိုက်
တာ ကိစ္စကလဲထူလိုက်တာဆိုပြီးသကာလ ဒကာဒကာမတွေ
သစ္စာမသိပဲနဲ့ ဒေါ်မနဿ နဲ့နိုးလာတယ်... (မှန်ပါ)။

ဘာနဲ့နိုးလာပါလိမ့်

ဘာနဲ့နိုးလာပါလိမ့်... (ဒေါ်မနဿနဲ့နိုးလာပါတယ်)။
ဒေါ်မနဿနဲ့နိုးလာတယ်ဆိုတာပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဪ... အိပ်ရာကနိုးလာတဲ့အခါ ငရဲမျက်စောင်း
ထိုး နိုးလာတယ်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုများနိုးလာပါလိမ့်... (ငရဲမျက်စောင်းထိုးနိုး
လာပါတယ်)။ ကြောက်စရာကောင်းပါပြီ... (မှန်ပါ)။
သေသေချာချာစဉ်းစားပါ။ သေသေချာချာစဉ်းစားပါ ဒကာ
ဒကာမတို့။ ခြောက်နေတဲ့တရားမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်နိုးပုံ
ဟန်မကျလို့ ပြောရပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ခြောက်ဟောတာလား ကိုယ်နိုးပုံနေရာမကျတာ

လား... (ကိုယ်နှိုးပုံနေရာမကျတာပါဘုရား)၊ ကိုယ်နှိုးပုံနေရာ
မကျတာဆိုတာဖြင့် သေသေချာချာပေါ်ပါပြီ...
(မှန်ပါဘုရား)။

အိပ်မှာလည်းစိုးရိမ်တယ်

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ
အိပ်မှာလည်း စိုးရိမ်တယ်၊ နှိုးမှာလည်းစိုးရိမ်တယ်...
(မှန်ပါ)၊ နှိုးပုံကဖြင့် သစ္စာမသိတဲ့ကနိုးလုံးနဲ့နှိုးလာတော့
ကောင်းသေးရဲ့လား... (မကောင်းပါဘူး)။

အေး... ဒါကြောင့် အိပ်ခါနီးကျတော့လဲ
ဘယ်တံခါးမှပိတ်မိရဲ့လား ဘယ်ပစ္စည်းကလေးမှထုပ်
မိရဲ့လား၊ ထုပ်တဲ့ပစ္စည်းကလေးမှ အိမ်ပေါ်ရောက်အောင်
သိမ်းမိရဲ့လား၊ မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့သင်္ခါရအလုပ်တွေပဲ
တွေးနေတယ်... (မှန်ပါ)။

အိပ်ခါနီးကျင်ပဲလဲ ဘာတွေတွေးသလဲ...
(အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရအလုပ်တွေ တွေးပါတယ်)၊ တိုတိုပြောကြပါစို့၊
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရနဲ့အိပ်ပါတယ်ဘုရား... (မှန်ပါ)။

အိပ်တော့ဘာနဲ့အိပ်သလဲ

အိပ်တော့ ဘာနဲ့အိပ်သလဲ... (အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ
သင်္ခါရနဲ့အိပ်ပါတယ်)၊ ကိုယ့်ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာ သိသေးရဲ့လား

... (မသိပါဘူး)။ မသိတော့တွေးချင်တာတွေး ဟုတ်လား
 ... (မှန်ပါ)။ သားမယားများကျတော့လဲ မင်း...
 ဒါကလေးသိမ်းရဲ့လား ဆည်းမိရဲ့လား၊ ဒါကလေးသတိထား
 မိရဲ့လား၊ ထမ္ပားမေးလိုက်သေးတယ် ... (မေးပါတယ်
 ဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဆိုတာ မလာဘူးလား
 ... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ငရဲမျက်စောင်းထိုးအိပ်တယ်

ကိုင်း ဒကာဒကာမတို့ မအိပ်ခင်ကလဲ ငရဲမျက်
 စောင်းထိုးအိပ်မကွ... (မှန်ပါ)။ နိုးတော့ကော...
 (ငရဲမျက်စောင်းထိုးနိုးပါ တယ်ဘုရား)။ လွတ်ရေးကျွတ်ရေး
 များမြင်သေးရဲ့လား... (မမြင် ပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
 လောကတ္ထစရိယာ- လောကသားတို့ ကယ်မလို့ကြိုးစား
 လာတာ အမှန်ပါပဲ။ သို့သော်လည်း မြတ်စွာဘုရား
 ကယ်မယ်ကြံရင် လောကသားတို့က သစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်မယူဘဲ
 နဲ့ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနောက် လိုက်လိုက်ပြေး ကြတယ်... (မှန်ပါ)။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနောက်လိုက်ပြေးတယ်

ဘယ်နောက်လိုက်ပြေးကြသလဲ... (အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ
 နောက် လိုက်လိုက်ပြေးကြပါတယ်)။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနောက် လိုက်လိုက်ပြေးကြတဲ့အတွက်

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ကယ်မည်ယူမည် စိတ်ကူးရင် သူတို့ကကယ်မယ့်ယူမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရန်သူ ထင်ထင်ပြီးသကာလ ကိုယ်တော့်အလုပ်ကို ကိုယ်တော် တို့သာလုပ်နိုင်တာ တပည့်တော် တို့မှာတော့ သားရေး သမီးရေးစီးပွားရေးနဲ့ မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုပြီး ကယ်မယ့်သူ ယူမယ့်သူလာတိုင်းထွက်ထွက်ပြေးတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့သည် ရေနည်းတဲ့ငါးကလေး တွေကို သနားတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ပန်းကန်ကလေး ခွက် ကလေးနဲ့ ဖမ်းပြီးသကာလ ရေများရာလွှတ်မည်ကြံ တာတောင် ငါး ထွက်ထွက်ပြေးတယ်... (မှန်ပါ)။

သစ္စာနှလုံးသွင်းပြီးအိပ်ပါ

အဲဒီတော့ငါးဆိုတာ တိရစ္ဆာန်ပါပဲ... (မှန်ပါ)။ ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ ဘုန်းကြီးများက သစ္စာနှလုံးသွင်း ပြီးမှအိပ်ပါကွာ၊ သစ္စာနှလုံးသွင်းပြီးမှနိုးပါကွာလို့ ပြောငြား သော်လဲ ခင်ဗျားတို့ သားရေးသမီးရေးစီးပွားရေးက အရင် ဦးစီးပြီး သူကအရင်ပွဲဦးထွက် ထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ)။ ကောင်းသေးရဲ့လား... (မကောင်းပါဘူး)။

အဲဒီတော့ ကယ်မယ့်ယူမယ့်သူများက ကယ်ချင် ငြားသော်လဲ ငါးတိရစ္ဆာန် သူများကလွှတ်မည် လို့ဆို ငြားသော်လဲ အဖမ်းခံပါရဲ့လား... (မခံပါဘူး)၊ ဪ...

ဘာမိုက်များမိုက်နေပါလိမ့်... (တိရစ္ဆာန်မိုက်မိုက်
နေပါတယ်)၊ ဪ ခြံခင်ဗျားတို့ဟာ လူရယ်လို့
ဆိုင်းဘုတ်သာဆွဲရတယ် မိုက်ပုံတော့ဖြင့် တိရစ္ဆာန်နဲ့
တန်းနေတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပြီလား...
(ပါပါပြီ)။

ဒကာဒကာမတို့ သစ္စာမသိသေးလို့ရှိရင်ဖြင့်
အတော်ခဲယဉ်းတယ်... (မှန်ပါ)၊ မသိတာဟာ ဘာသစ္စာ
တုံး... (သမုဒယသစ္စာပါ)၊ မသိသလို ပြုတာက...
(သင်္ခါရပါ)၊ ဘာသစ္စာတုံး... (သမုဒယသစ္စာပါ)၊ ခြံ
ခင်ဗျားတို့ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း မသိသလို ပြုနေကြတယ်
ဆိုတော့ ဘာသစ္စာတုံး... (သမုဒယသစ္စာပါ)။

ဪ... ဒကာဒကာမတို့က ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ဒုက္ခ
သစ္စာလို့ မသိတော့ ဘယ်သူသွားပါ ဘယ်သူလာပါဟဲ့၊
ဒီလိုဆိုရင်စီးပွားရေးချို့တဲ့ကုန်လိမ့်မယ်၊ ဒီလိုဆိုရင်
လူ့အောက်ကျသွားလိမ့်မယ်လို့ ပြောလေ့ဆိုလေ့ရှိတယ်
... (မှန်ပါ)၊ လူ့အောက်ထက် အပါယ်လေးပါး
ကျသွားမှာတော့ ထည့်မပြောဘူး... (မှန်ပါ)၊ ဒီဘဝ
ရှိတဲ့ ဒီလူ့အောက်မှာသာကျမှစိုးရိမ်တယ်...
(မှန်ပါ)၊ လူ့ထက်အောက်တန်းကျမှာတော့မစိုးရိမ်ဘူး...
(မှန်ပါ)။

မိုက်တွင်းနက်နေတယ်

ခင်ဗျားတို့ဟာ ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်းမှာ ဆုံးမလို့ မကုန်၊ သွန်သင်လို့မကုန်နိုင်လောက်အောင်ဘဲ မိုက်တွင်းနက် နေတယ်ဆိုတာပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဉာဏ်နဲ့နားထောင်ကြည့်တော့မှ ကိုယ့်အဖြစ်ဆိုးနဲ့ ကိုယ် မသိဆိုးဝါးမှုကြီး ကြီးကျယ်ခင်းနားဟာ သေသေချာချာ ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ မပေါ်လာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်)။

ဒါဖြင့် မိုးလင်းလာရင် ဝိဇ္ဇာနဲ့နိုးပြီးသကာလ သစ္စာသိပြီး နိုးကြစမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

နာတာကျင်တာ ကိုက်တာခဲတာ ဘာကိစ္စတုံး... (ဒုက္ခ သစ္စာပါ)၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ချင်တာလဲ... (ဒုက္ခသစ္စာပါပဲ)၊ မျက်နှာသစ်ပေးရတာကော... (ဒုက္ခ သစ္စာပါ)၊ အဝတ်လဲပေးရတာကော... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

ဒုက္ခသည်ကြီးကိုလှူတယ်ပတယ်ထင်နေတယ်

ဒါဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကဖြင့် ဘာကိုသာပြောလေ့ ရှိပါလိမ့်... (ဒုက္ခသစ္စာပဲပြောလေ့ရှိပါတယ်)၊ ဒုက္ခသစ္စာပဲ ပြောလေ့ရှိတော့ ခင်ဗျားတို့က လှူတယ်ထင်ပတယ်ထင် ထင်ပြီးသကာလ ဒုက္ခသည်ကြီးကို ခင်ဗျားတို့က တန်ဖိုးများတဲ့ အထည်အလိပ်တွေနဲ့ဖုံးရတာနဲ့ ဩော်

တော်သေးရဲ့ သူများနဲ့ စာရင် ကိုယ်ကပြောင်ပြောင်ရောင်
ရောင်ကလေးဝတ်ရသေးရဲ့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မျိုးယူပစ်ကြတယ်။
ဒုက္ခ သစ္စာမို့ ကာကွယ်ရတယ်လို့ မလာပါဘူး... (မလာပါ
ဘူးဘုရား)၊ တယ်လဲဆိုးဝါးပါလား... (ဆိုးဝါးပါတယ်)။

ဆိုးဝါးပုံတွေပြင်းတန်လှချည်လား

ဪ ကာကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ ဆိုးဝါးမှုကို
ပြောနေမယ်ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ကုန်နိုင်ဖွယ်တောင် မရှိပါဘူး...
(မရှိပါဘူးဘုရား)၊ တကယ်လို့ ဆိုးဝါးပုံတွေပြင်းတန်လှ
ချည်လားမေးရင်ဖြင့် ပြင်းတန်တယ်လို့ ဖြေရုံမှတစ်ပါး ဘာမှ
မရှိဘူး ဆိုတာသေချာကြပြီလား... (သေချာပါပြီ)။

ကိုင်း ဒီနေရာက ဘာဖြစ်တဲ့နေရာတဲ့... (မျက်ရည်
ကျတဲ့နေရာပါ)၊ ဪ သေခါနီးဘယ်နှယ်ကြောင့် မျက်ရည်
ကျရပါ လိမ့်မတုံးမေးတော့မှ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့ တစ်သက်လုံး
ကုန်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီ)။

ဘာနဲ့ တစ်သက်လုံး အချိန်ဖြုန်းခဲ့ပါလိမ့်...
(အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့ အချိန်ဖြုန်းခဲ့ပါတယ်)၊ အဝိဇ္ဇာက သစ္စာ
မသိတာ၊ သင်္ခါရက လောကီရေးရာတွေပြောလိုက်ဆိုလိုက်
တာ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့တယ်

တစ်သက်လုံး ဘာနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့ပါလိမ့်...

(အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့ပါတယ်) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့တော့ သစ္စာသိတဲ့ဉာဏ် ပါသေး ရဲ့လား... (မပါပါဘူး)၊ မပါတော့ ဒီနားမှာ ဘာဖြစ်ရသတုံး ... (မျက်ရည်ကျရပါတယ်)။

မျက်ရည် ရတယ်၊ ဒီအကည်နဲ့စပ်ရတော့မယ် ဆိုတာ ပြောတယ်၊ ဒီမှာကြည့်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရ ဟောဒီသမုဒယသစ္စာနဲ့ ဟောဒီဝိညာဏ်နာမ်ရုပ် ခွေး တိရစ္ဆာန်အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော တရားဖြစ်ရတော့ မှာပဲဆိုပြီး ဒီဒုက္ခတွေမြင်ရတဲ့အတွက် ဒီနေရာမှာ မျက်ရည်ကျတယ်... (မှန်ပါ)၊ ပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

အပါယ်ဒုက္ခကြီးကို မသေခင်မြင်ရတော့ ဒီနေရာ ဘာဖြစ်ရသတုံး... (မျက်ရည်ကျရပါတယ်)၊ ပြိတ္တာဒုက္ခကြီး လှမ်းပြီးဒီနေရာမှာ မသေခင်မြင်ရတော့... (မျက်ရည် ကျပါတယ်)၊ ဒီအစပ်ကလေးမှာ မျက်ရည်ကျတယ်၊ အကြော တွေဘာတွေတွန့် လိပ်ပြီးသကာလ ကယ်ကြပါဦး၊ ယူကြ ပါဦး ကျုပ်ဖြင့် ဒီလိုဒီလိုမြင် နေရပါတယ်လို့ ပြောချိန်လဲ မရဘူး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အံ့ပုံးဆွေးဆွေးပြီး သကာလ သေဘေးဖြင့်လှလှကြီးနည်းပေါ့ဆိုပြီး သကာလဝိညာဏ် ချုပ်သွားတယ်... (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လောက်နစ်နာသတုံး ... (နာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အဝိဇ္ဇာပစ္စယ သင်္ခါရာနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ထွေလောက်ဆိုးဝါးတာဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ရှာမတွေ့ပါဘူး... (မတွေ့ပါဘူးဘုရား)။

ဆရာကောင်းတွေ့ရလို့မှားချက်တွေသိရပြီ

သို့သော် ဆရာကောင်းသမားကောင်းနဲ့တွေ့ရလို့ ဪ တို့လုပ်နေတာ မှားချက်ပြင်းထန်၊ ပိုက်တာ နေ့တိုင်း သစ္စာမသိဘူးလားဟ... (မှန်ပါ)၊ နေ့တိုင်း ကာယကံ ဝစီကံ သင်္ခါရလုပ်နေတယ်၊ အချိန်ကုန်တာ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာနဲ့ အချိန်ကုန်တယ်၊ တစ်ဘဝလုံးပဲဆိုကြပါစို့... (မှန်ပါ)။

အဲဒီနားကျတော့ ဒီဘဝကူးရတော့မယ်၊ ဒီဟာအဆက် ကိုပြတာ... (မှန်ပါ)၊ ဒီနေရာမှာမသေဘဲနဲ့ ဒီဘဝရ ပါ့မလား... (မရပါဘူး)၊ ဒီနေရာမျက်ရည်ကျတဲ့နေရာ၊ အကြောဆွဲတဲ့နေရာ... (မှန်ပါ)၊ မမြင်ကောင်းတာမြင်ရတဲ့ နေရာ... (မှန်ပါ)။

မသွားချင်ဘဲနဲ့သွားရတော့မယ်

အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတို့ ဒီနေရာမှာမမြင်ကောင်း တာ မြင်ရ၊ မသွားချင်ဘဲနဲ့သွားရတော့မယ်ဆိုတော့မျက်ရည် ကြီးငယ် ကျပြီးညှိုးနွမ်းပြီးသကာလ တစ်ခါတည်းဒကာ

ဒကာမတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ မသေခင်က အသုဘရုပ်ကြီး ပေါ်လာတယ်။ မသာသမား တွေကပြင်ကြဆင်ကြသော်လည်း သူ့ရုပ်ကတော့ ညှိုးတဲ့ရုပ်ပဲလာ တော့တယ်။ ဒို့ပြင်ဘာလာ သေးတဲ့... (မလာပါဘူးဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် သူ့ဘာနဲ့အချိန်ကုန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပေါ်ရောပေါ့ဗျာ... (ပေါ်ပါပြီ)။ ဘာနဲ့အချိန်ကုန်ခဲ့ သလဲ... (အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။ ဒကာဒကာမတွေကိုယ်ကျိုးနည်းပါပြီ... (မှန်ပါ)။

မသေခင်မို့ကူညီနိုင်တာ

ဒါမသေခင်မို့ ပြောနေတယ်နော်... (မှန်ပါ)။ သေတော့ ဘုန်းကြီးများက အကူအညီပေးနိုင်မယ် ထင်ကြ သလား... (မထင်ပါဘူး)။

ခင်ဗျားတို့အသေကဖျပ်ဆိုအသေစိတ်ကလေးပေါ်ပြီး ဖျပ်ဆိုဒီဘက်ကူးသွားတယ်... (မှန်ပါ)။ ငရဲတိရစ္ဆာန် ဘက်ကူးသွားတော့ ကူညီချိန်တောင်ရသေးရဲ့လား... (မရပါဘူး)။ တယ်လဲကြောက်စရာကောင်းပါလား... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒီဒကာဒကာမတွေ ဝိဇ္ဇာနဲ့တပည့်တော်တို့ နှိုးပါတော့မယ်ဘုရား၊ ဝိဇ္ဇာနဲ့အိပ်ပါတော့မယ်... (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ပြီးသကာလ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့ပဲ

ဪ နာတာကျင် တာကိုက်တာခဲတာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ခဏ
ခဏ ပြောင်းရလွဲရတာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့
ဥစ္စာသည်။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဆိုပြီးသကာလ အိပ်တဲ့အခါမှာ
ဒုက္ခသစ္စာကို ဆင်ခြင်အိပ်ပါ။ . . (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခသစ္စာမို့ ဒုက္ခပဲပြောတယ်

နိုးရင်နိုးချင်းလဲ ဒကာဒကာမတွေက ဪ
ညောင်းသုက်တ ကိုက်လိုက်တာခဲလိုက်တာ ခေါင်းထဲက
ပူလိုက်တာ၊ ဥတုရာသီကမကောင်းတော့အိုက်လိုက်တာ၊
ဪ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဒုက္ခသစ္စာ ဒုက္ခတွေပဲပြော နေတာ
ပဲ . . . (မှန်ပါ)။ အခြားသောတရား ဘာတွေများခန္ဓာက
ပြောသေးသတုံး . . . (မပြောပါဘူး)။ ဒုက္ခသစ္စာမို့ ဒုက္ခပဲ
ပြောတယ်ဆိုတာ မပေါ်လာဘူးလား . . . (ပေါ်လာပါတယ်)။

အဲဒါတွေကိုကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ ဪ
ဒုက္ခသစ္စာကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ရ ကျင်ကြီးစွန့်ရ ကော်ဖီတိုက်ရ
လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတိုက်ရ ဒီဒုက္ခရောက်နေလို့ဆေးကုမနေရ
ဘူးလား . . . (မှန်ပါ)။ မိလင်းလာရင် သူ့ကိုကုရပြီ . . . (မှန်ပါ)။

မိလင်းလာရင်သူ့ကိုတာလုပ်ရသတုံး . . . (ဆေးကုရပါ
တယ်)။ ဪ သုခမို့ ကုရတာလား၊ ဒကာဒကာမတို့ ဒုက္ခမို့
ကုရတာလား . . . (ဒုက္ခမို့ ကုရတာပါ)။ ဒုက္ခမို့ ကုရတာ
ဆိုတာ သေချာပြီလား . . . (သေချာပါပြီ)။

ဪ ခါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြီးပင်ကို
သဘောက ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ ရှင်း
ပြီလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ကိုင်းခါဖြင့် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့ အချိန်ကုန်နေရင် ဒီမှာ
မျက်ရည်ကျ... (မှန်ပါ)၊ ဒီခန္ဓာတွေကအပါယ်လေးပါးခန္ဓာ
... (မှန်ပါ) ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ဟော မင်းတို့ရသည့်
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ဒါလာပါလိမ့်မကွာ တဲ့နော်... (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ ခိုင်မိပြီလား... (ခိုင်မိပါပြီ)၊ ဒီ
ခန္ဓာငါးပါးက တိရစ္ဆာန်ခန္ဓာပဲဖြစ်နိုင်တယ်၊ အခြားအပါယ်
ခန္ဓာရော... (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)၊ ဘာသစ္စာတုံး...
(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့လို့

ဪ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီဒုက္ခသစ္စာကြီးနဲ့ လှလှ
တွေ့ရ ပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းထုတ်တော့မှ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့
အချိန်ကုန်ခဲ့တဲ့အတွက် အပါယ်လေးပါးဒုက္ခသစ္စာကြီး
ဒီမှာမြားကပြတယ်... (မှန်ပါ)၊ မပြဘူးလား... (ပြပါတယ်
ဘုရား)။

ဒီမြားက အလှူကားရေးထားတာလား မင်းတို့ငိုပြီး
သကာလ မျက်ရည်ကျပြီး အပါယ်လေးပါးခန္ဓာငါးပါး
ဒုက္ခသစ္စာတရားဟာ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်မကွလို့ ဒီမြားက

မပြဘူးလား... (ပြပါတယ်)၊ ပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ကဲ... ဒါဖြင့်... ဒါ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ တရားနာနေကြတာ ဒီအထဲမှာ၊ ဒါလူခန္ဓာပဲထားလိုက်ပါဦး... (မှန်ပါ)၊ လူခန္ဓာပေမယ့် နောက်က အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရအတိတ်ကကိုးဗျ။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ယခုခန္ဓာငါးပါးမပေါ်လား... (ပေါ်ပါတယ်)၊ ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

ဒါဖြင့် အတိတ်ဘဝက မိုက်လုံးသန်ခဲ့လို့ ယခု တော့ဖြင့် ဒုက္ခကြီးရောက်နေပါပြီ... (ရောက်ပါပြီဘုရား)၊ မရောက်သေးဘူးလား... (ရောက်ပါပြီ)။

သေမယ့်ဘက်ပြေးနေတာ

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒီဒုက္ခသစ္စာထဲမှာ ဒကာဒကာမတို့ နေရတာဖြင့် ငြင်းဖို့မလိုတော့ဘူး... (မလိုတော့ပါဘူး)၊ ဒီခန္ဓာကြီးဟာအို ဘေးနာဘေးသေဘေးတွေနဲ့များ ရောထွေးနေသလား... (ရော ထွေးနေပါတယ်ဘုရား)၊ တစ်နေ့တခြားအို၊ တစ်နေ့တခြားနာပြီး။ တစ်နေ့တခြား သေမယ့်ဘက်ပြေးတာ သူ့အရေးပဲမဟုတ်လား... (မှန်ပါ)၊ ခန္ဓာ၏လမ်းစဉ်ပဲမဟုတ်လား... (မှန်ပါ)၊ ဘာသစ္စာပါလိမ့်... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဪ ဒကာဒကာမတွေ ၁-ထဲမှာနေသလား၊ ၂-ထဲမှာ နေသလား... (၂-နံပါတ်ထဲမှာနေပါတယ်)၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝကိုးဗျ... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခသစ္စာတွေတရားနာနေကြတာ

ဒါဖြင့်အခုတရားနာနေကြတာယောက်ျားတွေလား၊
မိန်းမတွေလား၊ ဒုက္ခသစ္စာတွေလား... (ဒုက္ခသစ္စာတွေပါ)။

အဲဒီအထဲမှာဘာပဲပေါ်ပေါ် ယခုအချိန်မှာအိုက်လို့
ပန်ကာတွေလှည့်ထားတယ်၊ ဘာကြောင့် ဒီပန်ကာတွေ ဒကာ
ဒကာမတွေအလိုရှိပါလိမ့်ဆိုတော့ ဒုက္ခရောက်လို့ဘုရား
... (မှန်ပါ)၊ ပန်ကာအပေါ်က ဒုက္ခရောက်လို့လှည့်ငြား
သော်လဲ အောက်ပိုင်းကပူတယ်ဆိုပြီး အောက်ပိုင်းကဒုက္ခ
သစ္စာရတယ်... (မှန်ပါ)။

အပေါ်ပိုင်းကအကူအညီရလို့ သက်သာသလိုလိုနဲ့
အောက်ပိုင်းကဒုက္ခသစ္စာဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

တစ်ခါအောက်ပိုင်းက ပူလို့ညောင်းလို့လှည့်ပြန်
တော့လဲ ဒကာဒကာမတို့မလှည့်ခင်က ဒုက္ခရောက်နေ
တယ်... (မှန်ပါ)၊ လှည့်ပေးလိုက်ရပြန်တယ်... (မှန်ပါ)။

လှည့်ပေးလိုက်ရတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ရောက်
ခါစမှာ ဒကာဒကာမတွေက သက်သာသလိုလိုနဲ့ ရောက်ခါစ
မှာလဲ ဒုက္ခစ တာပါပဲ... (မှန်ပါ)။

ရောက်ခါစမှာလဲ... (ဒုက္ခစပါတယ်ဘုရား)၊ ရပ်
လာပြန်တော့ ဒုက္ခကြီး ဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်)။

ဒုက္ခရောက်လို့ပြောင်းနေရတာ

အေး ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပြောင်းတိုင်း လွှဲတိုင်းဟာ

ဒုက္ခရောက်လို့ ပြောင်းခံရတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာမို့ ဒုက္ခကို ပြောနေတာပဲ ဆိုတာတော့ မငြင်းပါနဲ့တော့... (မငြင်းပါဘူးဘုရား။ သဘောပါကြပြီလား... (ပါပြီ။)

အဲဒီတော့ ဒုက္ခသစ္စာကိုတခြားမှာ ရှာရမှာလား ခန္ဓာ တစ်ကိုယ်လုံး၏ ပြောင်းလွှဲမှုကို မလုပ်ဘဲမနေနိုင်တာနဲ့ ဒုက္ခ ရောက်လို့ ပြောင်းရတာချည်းပဲ... (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ဒုက္ခ ကြီးနဲ့ ဒုက္ခလေးလဲနေရတဲ့ ခန္ဓာမို့ ဒုက္ခသစ္စာ... (အမှန်ပါ)။

နာတယ်ဆိုတော့ ဒုက္ခကြီးမဟုတ်လား... (မှန်ပါ) ပြောင်းလိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်ဟိုဘက်မှာ ဒုက္ခကလေး စတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခကြီးနဲ့ ဒုက္ခလေးပြောင်း

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ တစ်နေ့မှာဘာနဲ့ ဘာလဲ လှယ်ပြီး အချိန်ကုန်ပါလိမ့်... (ဒုက္ခကြီးနဲ့ ဒုက္ခလေးလဲ လှယ်ပြီး အချိန်ကုန်ပါတယ်)။ ပထမနာတုန်းကတော့ ဒုက္ခကြီး ပေါ့လေ... (မှန်ပါ)။ ပြောင်းလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘာလဲ သတုံး... (ဒုက္ခလေးလာပါတယ်)။ ဒုက္ခလေးစတယ် အဲဒီ ဒုက္ခကလေးကြီးပြန်တော့ ဘာလုပ်ရသတုံး... (ပြောင်းရပြန်ပါတယ်)။ ပြောင်းတော့ ဒုက္ခလေးမစဘူးလား... (စပါတယ်)။

ဒါဖြင့်တစ်ကိုယ်လုံးမှာဖြင့် ဒုက္ခကြီးနဲ့ ဒုက္ခလေး ဆက်နေတာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခကြီးဆုံးသွားရင်...

(ဒုက္ခလေးစပါတယ်)။ အဲ ဒုက္ခလေးပြီးရင် ဒုက္ခကြီးလာလို့ ရှိရင်ဖြင့် ပြောင်းကြလွှဲကြတော့ကို တစ်ခါ ဒုက္ခလေးပြန်စပြန်တယ် . . . (မှန်ပါ)။ မစဘူးလား . . . (စပါတယ်)။ ပေါ်ကြပြီလား . . . (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေဘယ်တော့ ချမ်းသာကြသတုံး . . . (ဘယ်တော့မှမချမ်းသာပါဘူး)။ အဲဒီမချမ်းသာတာ ကာသစ္စာတုံး . . . (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာပေါ်ကြပြီလား . . . (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးဒကာဒကာမတွေ၌ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တခြားလားအောက်မေ့နေတယ် ဒုက္ခကြီးနဲ့ဒုက္ခလေး လှည့်တာပဲရှိတာကိုဆိုတာကိုး . . . (မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပါလား . . . (ပေါ်ပါပြီ)။

ဘာနဲ့ဘာလှည့်နေတာပါလိမ့်

ဘာနဲ့ဘာလှည့်နေပါလိမ့် . . . (ဒုက္ခကြီးနဲ့ဒုက္ခလေး လှည့်ပါတယ်)။

လှည့်စမှာဒုက္ခလေး . . . (မှန်ပါ)။ ရင့်ကျက်လာ ပြန်တော့ . . . (ဒုက္ခကြီးပါ)။ ဒုက္ခကြီးနဲ့မခံနိုင်လို့ ပြောင်းပြန် တော့ . . . (ဒုက္ခလေးပါဘုရား)။ ဒုက္ခလေးရင့်ကျက်လာပြန် တော့ . . . (ဒုက္ခကြီးပါဘုရား)။ မခံနိုင်လို့ ပြောင်း လိုက်ပြန်တော့ . . . (ဒုက္ခလေးပါဘုရား)။

ဪ... ဒကာဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့မှာဖြင့်ဒီနှစ်ခုပဲ
လှည့်နေတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒီနှစ်ခုလှည့်နေတော့
ဒုက္ခလေးကဘာသစ္စာလဲ... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ဒုက္ခကြီးကလဲ
... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

အဲဒီပြောင်းတိုင်းပြောင်းတိုင်းသာ ဪ ဒုက္ခသစ္စာ
ဪ ဒုက္ခသစ္စာအစ ဪ ဒုက္ခကြီးလို့ ဒုက္ခကလေးအစနဲ့
ဒုက္ခကြီး ချည်းပဲဉာဏ်ထဲမှာတွေ့နေလို့ ရှိရင်ဖြင့် ရုပ်
ဘက်ကလဲဒီအတိုင်းပဲ... (မှန်ပါ)။ စိတ်တွေဝေဒနာတွေ
ဘက်ကလဲ ဖြစ်စဒုက္ခလေး၊ ဖြစ်ဆုံးဒုက္ခကြီး... (မှန်ပါ)။
သဘောကျပြီလား... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်စမှာ... (ဒုက္ခလေးပါ)။ ဖြစ်ဆုံးကျတော့...
(ဒုက္ခကြီးပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ နာမ်ဘက်ကလဲ ဒုက္ခလေးအစနဲ့ ဒုက္ခ
ကြီးအဆုံး... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီ)။
ရုပ်ဘက်ကလဲ ဒုက္ခကြီးအဆုံးနဲ့ ဒုက္ခလေးအစပဲ...
ဒါပဲရှိတယ်... (မှန်ပါ)။

ဘာပေါ်ပေါ် ဒုက္ခသစ္စာ

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ရုပ်ပေါ်ပေါ် နာမ်ပေါ်ပေါ် ဘာ
သစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီ)။
ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒါသူများပြောလား ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပြောင်းလွဲ
နေရတာလား... (ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပြောင်းလွဲနေရတာပါ)
ဒါတောင်မရိပ်မိဘူး... (မှန်ပါ)။

အဲဒါချည်းနှလုံးသွင်းနေတော့ အဝိဇ္ဇာက ဝိဇ္ဇာဖြစ်
ပါတယ်... (မှန်ပါ)။

သာယာစွဲလမ်းတာမပါတော့ဘူး

ဒါကြောင့် ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်း ဒုက္ခ
ကြီးနဲ့ ဒုက္ခကလေး လဲနေတယ်၊ စိတ်မှာလဲ ဒုက္ခကလေးစပြီး
ဒုက္ခကြီး လှ ဆုံးသွားတယ်လို့ သိလို့ ရှိရင် ဒီနေရာမဂ်
ကလေးပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ မဂ်ကဒီအဆက်ဖြတ်ချ
လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)၊ ဖြတ်ချလိုက်တဲ့အခါကျတော့
ဒီဘက်ကူးသေးသလား... (မကူးပါဘူး)၊ ဒုက္ခကြီးသာယာ
တာပါသေးသလား... (မပါပါဘူး)၊ ဒုက္ခကြီးစွဲလမ်းတာ
ကော... (မပါပါဘူး)၊ ဒုက္ခကြီးနောက်လိုချင်တဲ့ကံတွေ
ကော အားထုတ်သေးသလား... (မထုတ်ပါဘူး)။

ဒုက္ခပြောင် နယ်လို့သိတာမဂ္ဂသစ္စာ

အဲဒီတော့ တဏှာဥပါဒါန်က ချုပ်ပါတယ်တဲ့၊
ဒုက္ခကြီးနဲ့ ဒုက္ခလေးပြောင်းတာသိနေလို့ရှိရင်... (မှန်ပါ)၊
ဒုက္ခကြီးနဲ့ ဒုက္ခလေးက ဘာသစ္စာ... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

ဒုက္ခကြီးနဲ့ ဒုက္ခလေးပြောင်းနေတယ်လို့ သိတာက...
 (မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ မဂ္ဂသစ္စာဆိုတော့ ဒီမဂ်ဟာ ကိလေသာဖြစ်
 တယ်... (မှန်ပါ)၊ တဏှာဖြစ်တယ်-ဥပါဒါန် ဖြစ်တယ်
 ... (မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌပါဒါန်ကော... (ဖြစ်ပါတယ်)၊ ကံ
 ကောဗျာ... (ဖြစ်ပါတယ်)။

အဲဒီလိုဖြစ်တာတွေ ဒကာဒကာမတွေက သိတဲ့ဒုခါ
 ကျတော့မှ ဪ တို့ကိုးစားရာဟာမဂ်ပါလား... (မှန်ပါ)၊
 ဒီဘက် အသစ်သမုဒယသစ္စာလဲ သေးသလား...
 (မလာပါဘူး)၊ သူမလာဘဲနဲ့ နောက်ဒုက္ခသစ္စာ အနာဂတ်
 ဘဝ ဘယ်နှယ်တုံး... (မလာပါဘူး)၊ မလာတော့ဘူးဆိုတာ
 သေချာပြီလား... (သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒုက္ခသည် ဒုက္ခသစ္စာ...
 (မှန်ပါ)၊ သိတာသည်... (မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ သေတာက...
 (သမုဒယသစ္စာပါ)၊ နောက်ခန္ဓာမလာတာက...
 (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။

သစ္စာသိတော့နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်

နိရောဓသစ္စာဆိုတာ အားလုံးဒကာဒကာမတွေ
 ဪ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ မဝေးပါလားဟ... (မှန်ပါ)၊
 သစ္စာသိလိုက်ရင် ရောက်တာပဲ... (မှန်ပါ)။

မယ့်ရင် ဒီခန္ဓာကြီးထဲမှာ ဒုက္ခကလေးအစ

ဒုက္ခကြီးအဆုံး... (မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။
 နာမ်ကျကျော့ ပေါ်လာတဲ့အစဟာဒုက္ခကလေး၊ ဒုက္ခကြီး
 အဆုံး... (မှန်ပါ)။ ရုပ်ကျတော့ ဒုက္ခကြီးအဆုံးနဲ့ဒုက္ခလေး
 အစ ဒီလိုမလာဘူးလား... (လာပါတယ်)။ ဘာသဏ္ဌာ
 တုံး... (ဒုက္ခသဏ္ဌာပါ)။ အဲဒါက ဒုက္ခသဏ္ဌာ၊ သိတာက
 ... (မဂ္ဂသဏ္ဌာပါ)။

သံသရာဖြတ်တာမဂ်ပဲ

ဪ ငါဖြင့်သံသရာဖြတ်တာ မဂ်ပဲ... (မှန်ပါ)။
 ဒကာဒကာမ... ရိပ်မိပါပြီ... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒီကြားကလေးပြန်ထွက်သွားတယ်၊ ဒီနေရာမဂ်
 ပေါ်လိုက်တာ... (မှန်ပါ)။ ဒီအစပ်ကလေးပျောက်
 တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒီအစပ်ကလေးဘာဖြစ်သတဲ့... (ပျောက်ပါတယ်
 ဘုရား)။ ပျောက်သွားတယ်၊ မစပ်နဲ့တော့ဟေ့-ဖြတ်ပေါ့
 ဆိုတာကမဂ်ကလာတာ... (မှန်ပါ)။ မစပ်နဲ့ဖြတ်မယ်
 ဆိုတာက ဘယ်သူပါလိမ့်... (မဂ်ပါဘုရား)။

ဒီမဂ်၊ ဒကာဒကာမတို့ လက်ရှိခန္ဓာကိုဒုက္ခလို့
 မြင်ရင် ဒီနေရာ မဂ်ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မဂ်ဖိုလ် ရရပါလို့၏ဆိုလို့ ရတာလား၊
 အစပ်ဖြတ်နိုင် လို့ရတာလား... (အစပ်ဖြတ်နိုင်လို့ရတာပါ)။

ဒါဖြင့်ဒုက္ခသစ္စာသိ လို့ရတာ... (မှန်ပါ)၊ သိလို့လဲပြတ်
သွားတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပြီလား... (ပါပါပြီ)။

သေပျော်တဲ့တရား

ဟာ သူများပြောလား-ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်သိတာနဲ့
ပြတ်သွားတာလား... (ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်သိတာနဲ့ ပြတ်သွား
တာပါဘုရား)၊ သိပ်အဖိုးတန်ပါလား... (တန်ပါ
တယ်ဘုရား)၊ ဒကာဒကာမတို့ သေပျော်တဲ့တရားဆိုတာ
ပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဘာဖြစ်လို့သေပျော်တဲ့တရားလို့ ဘုန်းကြီးက
အသားပေးပြီးပြောရပါလိမ့်မလဲလို့ မေးခွန်းထုတ်တဲ့အခါ
ကျတော့ ဒါကိုဖြတ်ဖို့ ရာအရေး ခင်ဗျားတို့ဉာဏ်ထဲမှာတော့
ပါကိုမပါဘူး... (မှန်ပါ)။

သိသိနေမှမဂ္ဂသစ္စာ

ဒီထဲက ဒုက္ခသစ္စာ၊ သိတာကမဂ္ဂသစ္စာဆိုတာသိသိ
နေမှ မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်တာ... (မှန်ပါ)၊ မသိလို့ရှိရင်... (မဖြစ်ပါဘူး)၊
မသိလို့ရှိရင် ပြတ်ကော ပြတ်ပါ့မလား... (မပြတ်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သိတဲ့အချိန်နဲ့ မသိတဲ့အချိန် ဘယ်
ဟာကများသတုံး... (မသိတဲ့အချိန်ကများပါတယ်)။

ဒါဖြင့်ဒုက္ခသစ္စာ၊ မသိတာက ဒီနေရာမှာ အဝိဇ္ဇာနဲ့

တဏှာတွဲလိုက်... (မှန်ပါ)။ မတွဲရပေဘူးလား...
 (တွဲရပါတယ်)။ အဲ တဏှာပစ္စယာ... (ဥပါဒါနံ)။ ဥပါဒါန
 ပစ္စယာ... (ကမ္မဘဝေါ)။ ကမ္မဘဝပစ္စယာ... (ဇာတိပါ
 ဘုရား)။ ဟော ခင်ဗျားတို့ဘဝဆက်သွားပြီ... (မှန်ပါ)။
 မဆက်ဘူးလား... (ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

မသိရင်သမုဒယ၊ဒုက္ခ

ခင်ဗျားတို့မသိတော့ အဝိဇ္ဇာနဲ့တဏှာက
 ဘာသစ္စာတုံး... (သမုဒယသစ္စာပါ)။ သေခါနီး၌ဟောဒီမှာ
 မျက်ရည်ကျရပြန်ပြီ။ မျက်ရည်ကျပြီးဒီဘက်ကူးတော့
 ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့
 သမုဒယ+ဒုက္ခ၊ သမုဒယ+ဒုက္ခ အဝိုင်းကြီးလည်တယ်...
 (မှန်ပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လည်တာပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီ)။

အဝိုင်းကြီးလည်နေတယ်

အဲဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ဖြစ်ထွေ
 ကြည့်ရတာဖြင့် သမုဒယနဲ့ဒုက္ခသာလည်နေတယ်။ ဒီအထဲမှာ
 မဂ္ဂပါကို မပါဘူး... (မှန်ပါ)။ မဂ်ဆိုတာ ကိလေသာ အကန့်
 အကွက်တွေ ဖြတ်ပါတယ်လို့ စာတော့ဖတ်ကြပါရဲ့။
 ကိုယ့် ဒုက္ခကိုယ်မသိတော့ မဂ်ကပေါ်ရဲ့လား...
 (မပေါ်ပါဘူး)။ ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်မသိကတည်းက ဖြတ်ပေးပါလား
 ... (ဖြတ်မပေးပါဘူး)။ မဖြတ်ရင်ဆက်-စပ်တယ်... (မှန်ပါ)။

စိန်တွေရွှေတွေနဲ့အချိန်ကုန်ခဲ့ရယ်

မပြတ်လို့ရှိရင်... (ဆက်ပါတယ်၊စပ်ပါတယ်ဘုရား)၊
အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ရွှေနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့စိန်နဲ့၊ ခင်ဗျား
တို့တိုက်နဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကားနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကျောက်နဲ့
အချိန်ကုန်နေတဲ့အဖြစ်ကဖြင့် ကိုယ်ကျိုးနည်းပေါ့...
(မှန်လှပါ)သစ္စာသိပြီးအချိန်ကုန်မှ သံသရာပြတ်မယ်
... (မှန်ပါ)၊ သစ္စာမသိဘဲနဲ့အချိန်ကုန်ခဲ့သော် ...
(မပြတ်ပါဘူး)။

အဲဒါကြောင့်မအိပ်ခင်လဲ ဒီခန္ဓာ ဘာသစ္စာတုံး
ကြည့်... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊ နိုးပြန်တော့ ပေါ်လာတာဟူသမျှ
တို့ဟာ... (ဒုက္ခ သစ္စာပါ)။

မအိပ်ခင်ဒုက္ခသစ္စာတွေ့ပါ

အဲဒါကြောင့် မအိပ်ခင်လဲ ဒုက္ခသစ္စာတွေ့
... (မှန်ပါ)၊ အိပ်လိုနိုးပြန်တော့ကော... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)၊
နိုးတဲ့အချိန်မှာတွေ့နေလို့ရှိရင်တွေ့လုံးကမဂ္ဂသစ္စာ၊ သူက
ဒုက္ခသစ္စာ... (မှန်ပါ)၊ ဒီဘက်သံသရာမပြတ်ဘူးလား...
(ပြတ်ပါတယ်)၊ ဘာသစ္စာပြတ်သတုံး... (သမုဒယသစ္စာ
ပြတ်ပါတယ်)၊ သူပြတ်သွားတယ်ဆိုတော့ ဒီအဆက်ရှိ
သေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူး)၊ ဒီအဆက်မရှိတော့ ဒီအဆက်
နဲ့ဆက်မိသေးရဲ့လား... (မဆက်မိပါဘူး)။

ဒါဖြင့် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်တယ်ဆိုတော့ သမုဒယ
ချုပ်လဲ နိဗ္ဗာန်ပဲ... (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခချုပ်ကော... (နိဗ္ဗာန်ပါ)။

ကိုယ့်ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာပွားများ

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ အလုပ်ဟာ ဒကာဒကာမတို့
ကိုယ့် ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာပွားများမှ အလုပ်... (မှန်ပါ)၊
ဆုတောင်းနေတဲ့အလုပ်သည် လိုရင်းအလုပ်မဟုတ်သေး
... (မှန်ပါ)၊ ဆုတောင်းနေရုံနဲ့ ရကောရရဲ့လား...
(မရပါဘူး)၊ ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်သိမှမဂ်ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခချုပ်တာနိဗ္ဗာန်

ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ကိုယ့်ဒုက္ခပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်
ဒုက္ခ ကိုယ်သိတာက... (မဂ္ဂပါဘုရား)၊ မဂ္ဂဖြစ်ပြီးသကာလ
ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်သိတယ်ဆိုတော့ ဒီမှာပြတ်ထွက်သွား
တယ်... (မှန်ပါ)၊ သူများပြောတာလား ဒီနေရာကိုပြတ်တာ
လား... (ဒီနေရာကို ပြတ်တာပါ)၊ ဒီနေရာပြတ်တော့
ခင်ဗျားတို့ဟာ သမုဒယသစ္စာချုပ်၊ ဒုက္ခသစ္စာကော...
(ချုပ်ပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် သမုဒယချုပ်ရာလဲ နိဗ္ဗာန်ပဲ... (မှန်ပါ)၊
ဒုက္ခချုပ်ရာကော... (နိဗ္ဗာန်ပါ)။

တွေ့လုံးထုတ်နေခမ်းပါ

၊ ဪ ဒါဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပြေးတိုင်းပြေးတိုင်း

ပြောင်း တိုင်းလွဲတိုင်းပဲ ဒုက္ခအစနဲ့ ဒုက္ခအဆုံး... (မှန်ပါ)၊
နာမ်ကလေးပေါ်လာရင်ကော... (ဒုက္ခအစနဲ့ ဒုက္ခ
အဆုံးပါ)၊ ဒုက္ခအစနဲ့ ဒုက္ခ အဆုံးမှတစ်ပါး ဘာရှိသတုံး...
(ဘာမှမရှိပါဘူး)၊ အဲဒါတွေတွေ့လို့ထုတ်နေစမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

သစ္စာလေးပါး

တွေ့လုံးထုတ်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် သစ္စာက
ဒုက္ခသစ္စာ၊ တွေ့လုံးက... (မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊ သေတာက
... (သမုဒယပါ)၊ နောက်မလာတာက... (နိရောဓပါ)၊
ဒုက္ခချုပ်တာနိရောဓသစ္စာ... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပြီလား
... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကိုင်း ယနေ့ ဒီတွင်တော်ပါဦး။

ဘာစု... သာစု... သာစု။